

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ
قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ
ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا
وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

260 Bir zamanlar İbrâhim de:

“- Ey Rabbim, ölüleri nasıl dirilteceğini bana göster” demişti. Allah:

“- Yoksa inanmadın mı?” buyurdu. İbrâhim:

“- Elbette inandım. Fakat kalbimde şüphe kalmaması, mutmain olması, aklımın yatması için görmek istiyorum” dedi. Bunun üzerine Allah:

“- Öyleyse dört kuş yakala. Kuşlarla aranda dostluk kurarak kendine bağlı hale getir. Sonra onları kesip parçala, her dağın başına onlardan bir parça koy. Sonra da onları çağır, koşarak sana gelirler. Allah’ın kudretli, hikmet sahibi ve hükümlerini bildiğini bil” buyurdu.

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ
فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

★ 261 Mallarını Allah yolunda, İslâm uğrunda karşılık beklemeden, gönüllü harcayanların durumu, bir taneden yedi başak bitiren, her başakta yüz tane ürün veren, bire yedi yüz verimli bir taneye benzer. Allah sünnetine, düzeninin yasalarına uygun olarak, iradesinin tecellisine tâbi, akıllı ve sorumlu kimselere kat kat fazlasını verir. Allah’ın lütfu, rahmeti geniştir, her şeyi bilir.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا
وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

262 Mallarını Allah yolunda, İslâm uğrunda karşılık beklemeden, gönüllü harcayıp da, sonradan başa kakamayan, fakirlerin gönlünü incitmeyenlerin mükâfatları Rableri katındadır. Onlara her iki dünyada da korku yok. Geride bıraktıkları yakınları ve yapamadıkları şeylerden dolayı mahzun da olmayacaklar.

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

263 Bir tatlı dil, güler yüzle bir karşılık ve kusurları bağışlamak sonradan gönül inciten, imandaki sadâkatın ve kemalin ifadesi olan sadakadan daha hayırlıdır. Allah zengindir, yarattıklarına muhtaç değildir, kudretli, âdil ve mü-samahakârdır, fırsatlar ve imkânlar tanır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ
فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

264 Ey iman edenler, başa kakarak, yüze vurarak, gönül inciterek imanda sadâkatinizin ve kemâlinizin ifadesi olan sadakalarınızın, hayırlarınızın, boşa gitmesine sebep olmayın.

Allah’a, Allah’a imanın gerektirdiği esaslara ve ahiret gününe inanmayıp da, insanlara gösteriş için malını harcayana benzemeyin. Böylelerinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan düz bir kayaya benzer. Sağnak halinde bir yağmur isabet edince onu çıplak bir kaya haline getirir. Böyle kimseler yaptıkları iyiliklerden dolayı, hiçbir mükâfat elde edemezler. Allah kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip

inkârda ısrar eden münkir, kâfir bir kavmi,

doğru yola sevk etme

lütfunda bulunmayacak.